

Nr 397

Av herr **Björnberg m. fl.**, i anledning av *Kungl. Maj:ts proposition med förslag till lag om ändring i kommunalskattelagen den 28 september 1928 (nr 370), m. m.*

I Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen, nr 59, med förslag till lag om ändring i kommunalskattelagen den 28 september 1928 (nr 370), m. m., föreslås under 39 § 3 mom., att inkomst av kapital skall vara fri från skatt till ett belopp av för ensamstående skattskyldiga 100 kronor och för gifta skattskyldiga gemensamt 200 kronor. Denna ändring av beskattningsreglerna beräknas komma att medföra ett skattebortfall å 16 miljoner kronor för staten och 12 miljoner kronor för kommunerna.

1950 års skattelagssakkunniga hade för sin del föreslagit ett bottenavdrag å 200 kronor, som skulle få åtnjutas av alla skattskyldiga med inkomst av kapital, varvid skattebortfallet beräknades till 26 miljoner kronor för staten och 20 miljoner kronor för kommunerna.

Det har sedan länge framstått som ett viktigt samhällsintresse att sparandet finge en större omfattning. En förutsättning för ökad nationalinkomst är ökade resurser för investering inom såväl den allmänna sektorn som det enskilda näringslivet. Småsparandet bland löntagare och mindre företagare m. fl. är härvid ingalunda betydelselöst. Postsparbankens och de lokala sparbankernas förvaltade kapital, tillhopa ca 13 miljarder kronor, har i stor utsträckning hopbragts genom dylikt småsparande och utgör en väsentlig del av de finansiella resurser, som ställts till förfogande för bostadsbyggandet, jordbruket och småindustrien. Samtidigt har småsparandet haft stor betydelse för de mindre inkomsttagarna, därigenom att även ganska blygsamma sparmedel utgjort en personlig och alltid tillgänglig trygghetsreserv.

Samhället har sökt stimulera de skattskyldiga att skaffa sig ett tillfredsställande försäkringsskydd, t. ex. i form av livförsäkring, genom skattemässig avdragsrätt intill en viss gräns för försäkringspremierna. Ur såväl individens som samhällets synpunkt har det emellertid varit lika angeläget att stimulera sparandet i förut angivet syfte, men svårigheten att finna lämpliga former för denna stimulans har hittills fördröjt behövliga åtgärder.

Den i Kungl. Maj:ts proposition nr 59 föreslagna skattefriheten för inkomst av kapital synes emellertid vara en framkomlig utväg att samtidigt

med en förenkling av beskattningsreglerna erhålla en viss sparfrämjande effekt. För att denna effekt ej skall minskas är det emellertid angeläget, att bottenavdraget bibehålles vid det av skattelagssakkunniga föreslagna beloppet, 200 kronor. Starka skäl talar även för att avdraget för gifta skattskyldiga bestämmes till 400 kronor gemensamt.

Med hänsyn till vad sålunda anförts hemställes,

att riksdagen vid behandlingen av Kungl. Maj:ts proposition nr 59 måtte besluta, att skattemässig avdragsrätt för inkomst av kapital skall avse ett belopp av för ensamstående skattskyldiga 200 kronor och för gifta skattskyldiga gemensamt 400 kronor.

Stockholm den 16 februari 1955

Tor Björnberg

Gustaf Fahlander

Theodor Johansson

Hj. Weiland
